

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

I Overskriften til Loven af 2. August 1940 om midlertidig Begrænsning af Adgangen til at tinglyse Gæld paa fast Ejendom og i de Bemærkninger, der ledsagede Forslaget til denne Lov ved dets Fremsættelse, er det fremhævet, at de ved Loven indførte Begrænsninger i Adgangen til at tinglyse Gæld paa fast Ejendom er tænkt som en ved de for Tiden herskende, ekstraordinære Forhold begrundet, midlertidig Foranstaltning. I Overensstemmelse hermed er Lovens Gyldighedstid begrænset til Tiden indtil 30. Juni 1941.

Det kan sikkert antages, at Loven paa effektiv Maade hindrer en Overprioritering af faste Ejendomme, som under en senere indtrædende Forringelse af Ejendommens Afkastningsevne vilde være til væsentlig Ulempe. Derimod er det paa nærværende Tidspunkt endnu ikke muligt at danne sig noget sikkert Skøn over, i hvilket Omfang Loven maatte have modvirket en Prisstigning paa faste Ejendomme. Da Forholdene imidlertid ikke siden Lovens Ikrafttræden er stabiliseret saaledes, at det kan paaregnes, at de indførte Begrænsninger i Pantsetningsadgangen vil kunne undværes efter den nævnte Dato, foreslaas Loven forlænges 1 Aar, dog saaledes at den som hidtil naar som helst skal kunne ophæves ved kongelig Anordning.

Det er derhos fundet ønskeligt i Forbindelse med Lovens Forlængelse at ændre og supplere Lovteksten paa forskellige Punkter paa Grundlag af de i Mellemtiden indhøstede Erfaringer, og for Overskuelighedens Skyld er Ændringsforslagene indarbejdet i den gældende Lov, saaledes at Lovforslaget fremtræder som Forslag til en helt ny Lov til Afløsning af den nugældende. Med Hensyn til de foreslaaede Ændringer henvises til nedenstaaende Bemærkninger til de enkelte Paragraffer.

Til § 1.

I Stk. 1 fastslaas det, at Loven ikke skal være til Hinder for Tinglysning af Skifteekstrakter, selv om de ved Skifte-

ekstrakten sikrede Arvekrav ikke kan faa Plads inden for Ejendommens Laanegrænse. Hermed løses et Spørgsmaal, der i Praksis har voldt en Del Tvivl.

Medens der i Paragraffens Stk. 1 tages Stilling til, hvilke Hæftelser der rammes af Lovens Begrænsninger, naar de ønskes tinglyst, fastslaas det i Stk. 2, hvilke allerede tinglyste Hæftelser der skal tages Hensyn til ved Afgørelsen af, i hvilket Omfang der kan tinglyses yderligere Gæld paa Ejendommen. Dette gælder foruden Restpantegælden i Ejendommen de paa denne tinglyste Grundbyrder, Aftægtsydelser og andre Byrder, hvortil der ikke tages Hensyn ved Vurderingen til Ejendomsskyld; ogsaa Arvekrav, der er sikret ved tinglyst Skifteekstrakt, maa tages i Betragtning.

Omvendt siges det, at Gæld efter tinglyste Høstpantebreve og Gæld efter tinglyste Pantebreve for Laan ydet af Statskassen til Fremme af Tørveproduktionen ikke paa denne Maade skal henregnes til de foranstaaende Hæftelser ved Afgørelsen af, i hvilket Omfang Ejendommen yderligere kan behæftes.

Bestemmelsen om, at det ved Afgørelsen af, med hvilke Beløb de foranstaaende Hæftelser skal medregnes, for offentlige Midlers Vedkommende ikke er nødvendigt at lægge den Restgæld, Tingbogen udviser, til Grund, men at Restgælden kan tages i Betragtning med Beløb, der dokumenteres paa anden af Indenrigsministeren godkendt Maade, underbygger en Ordning, der er praktiseret i Henhold til § 6 i Indenrigsministeriets Bekendtgørelse af 24. August 1940, jfr. Bekendtgørelse af 10. Januar 1941.

Regelen i Stk. 2, sidste Punktum, der suppleres med den foreslaaede Bestemmelse i § 3, Stk. 2, sidste Punktum, tilsigter alene at skabe en praktisk anvendelig Regel for de hyppigt forekommende Tilfælde, hvor en Ejendoms forskellige Dele er ulige behæftede.

Da Laanegrænsen beror paa Ejendoms-skyldvurderingen, maa enhver selvstændigt vurderet Ejendom have sin Laanegrænse. Dette er Indholdet af Bestemmelsen i § 1,